

Kötelező-e az ellenfél meghallgatása ha az ügyvéd csak az iratok alapján kéri Élt. 18. §. szerint költségeinek megállapítását? Az állandó bírói gyakorlat szerint, amennyiben az Élt. 18. §-a alapján előterjesztett kérelem felett az arra illetékes bíróságok a költség megfizetése iránt indított per érdemi elbírálása előtt már jogerősen határoztak, ez a jogerős határozat a behajtási per bíróságának döntésénél összecszerúség szempontjából irányadó, de csak akkor, ha ezen költségmegállapító végzések az Élt. 18. §-ban megszabott eljárás szigorú betartása mellett hozták meg. Az állandó bírói gyakorlatnak ez utóbbi állásfoglalása — figyelemmel arra, hogy csupán így biztosítja a kétoldalú meghallgatás perjogi alapelvének érvényesülését — teljes mértékben honorálható is, különösen akkor, amidőn ilyen nagy jelentőséget tulajdonít egy perenkívüli eljárásban hozott bírói határozatnak.

Ezen fenti állásfoglalás folytán nem tekintették felsőbbíróságaink a behajtási perben irányadónak már régebben is Élt. 18. §-a alapján hozott oly végzéseket, melyeknél a bíróság annak ellenére, hogy bíróságon kívül felmerült ténykedésért is költséget állapított meg, nem adott módot észrevételezésre; ezzel szemben viszont régebbi bírói gyakorlatunk a behajtási perben irányadónak elfogadta azokat a költségmegállapító végzéseket, melyek csupán az eljáró ügyvédnek az iratokból kitünő tevékenységére vonatkoztak és a bíróság a felet nem hallgatta meg, illetve nem adott módot a félnek észrevételezésre, amely bírói gyakorlatnak indokbeli megalapozottságát legpregnánsabban juttatja kifejezésre a budapesti kir. ítélőtábla P. XIV. 1634/1931/11. számú határozata, mely szerint: „ilyen esetekben a Pp. 254. §-ban foglalt rendelkezésnek megfelelő meghallgatás egyfelől nem szükséges, másfelől az eljárás egyszerűsítésére vonatkozó törekvással is ellentétes.”

A mai bírói gyakorlat azonban mindinkább egységes lesz, hogy ez utóbbi esetben is a fél meghallgatása elengedhetetlen kelléke az eljárás szabályszerűségének. (Nevezetesen a Kúria C. VI. 8671/1928/23., C. 766/1928. számú határozatai.) Ez az új bírói gyakorlat részint elvi, részint pedig eljárási indokokon nyugszik. Elvi indokon annyiban, hogy szükségesnek tartja ez esetben is a kétoldalú meghallgatás elvének érvényesülését; ezt pedig az ellenfél meghallgatása biztosítja. Az új bírói gyakorlatnak eljárási indoka pedig az, hogy az Élt. 18. §-a csak a szóbeli tárgyalás mellőzését engedi meg, ellenben az ellenfél meghallgatását nem, ami nyilván következik az Élt. 18-nak Pp. 254. §-ra való általános utalásából, már pedig a Pp. 254. §-a a szóbeli tárgyalás nélkül, de az ellenfél meghallgatásával elintézhető kérelmekről szól. Ami pedig a régi bírói gyakorlatnak azt az indokát illeti, hogy az a bírói gyakorlat az eljárás egyszerű-

sítésére vonatkozó törekvéssel ellentétes, mely az ellenfél meghallgatását akkor is szükségesnek tartja, ha az ügyvéd csak az iratok alapján kéri költségei megállapítását, jelentős érvnek nem mondható, minthogy az új bírói gyakorlat szerint elegendő, ha a bíróság az ellenfelet csupán írásban hallgatja meg, márpedig ez az írásbeli meghallgatás számbavehető munkatöbbletet nem okoz.

Ezen új bírói gyakorlat szigorú állásfoglalásának érdekes és következetes dokumentuma a budapesti kir. ítélőtáblának nemrégiben hozott P. XIV. 9267/1932/27. számú végzése. Ebben a végzésben a tábla feloldotta a törvényszéknek, mint elsőfolyamodású bíróságnak költségmegállapító végzését. Költségeinek megállapítását a képviselő az iratok alapján kérte, a törvényszék anélkül, hogy felét észrevételezésre hívta volna fel, az ügyvéd díjait megállapította, mely végzés ellen az összeg alacsony volta miatt (felfolyamodásában csak ezt sérelmezte!!) csupán az ügyvéd folyamodott fel; a tábla tehát anélkül, hogy a fél sérelmezte volna a hozott végzést, azt hivatalból oldotta fel.

Fentiek szerint tehát állandó bírói gyakorlatnak kell tartanunk azt, hogy az ellenfélnek a meghallgatása egyik esetben sem mellőzhető az Élt. 18. §-a szerinti eljárás folyamán. Ha tehát az ügyvéd csak az iratok alapján kéri költségei megállapítását, csak a költségjegyzék csatolásától van felmentve, de kérvényének másod, illetve annyi további példányának csatolásától, hogy mindegyik képviselt felének egy-egy jusson, felmentve nincs. A bíróság pedig ezen kérvénypéldányok egyidejű kiadásával a feleknek, illetve az ellenfeleknek írásbeli meghallgatását rendeli el. Praktikus volna — a bíróság és az ügyvéd érdekét egyaránt szolgáló, és pedig az ügyvédét annyiban, hogy hamarabb jutna a költségmegállapító végzéshez — a költségmegállapítást kérő ügyvédek részéről, ha ezen költség megállapítást célzó kérvényeik (és példányainak) hátlapjára az alábbi szövegű rövid végzést gépeltetnék: „(felek nevei és perérték) perében a bíróság ezen kérelem folytán a kérvény egyidejű kiadásával X. Y.-nak írásbeli meghallgatását rendeli el azzal, hogy esetleges észrevételeit 8 napon belül írásban tegye meg. Budapest, év, hó bíró”. *Dr. Rudolf Lóránt.*

Ügyvédi betegbiztosítás.

Az ügyvédi betegbiztosítás eredetileg 6 évvel ezelőtt felvetődött, de akkor a sok mutatkozó nehézség miatt a kar vezetői elejtették a kérdést. A budapesti kamara folyó évi közgyűlése ismét foglalkozott a kérdéssel és határozatot hozott az intézmény mielőbbi megvalósítása érdekében. Azóta a kamara ve-